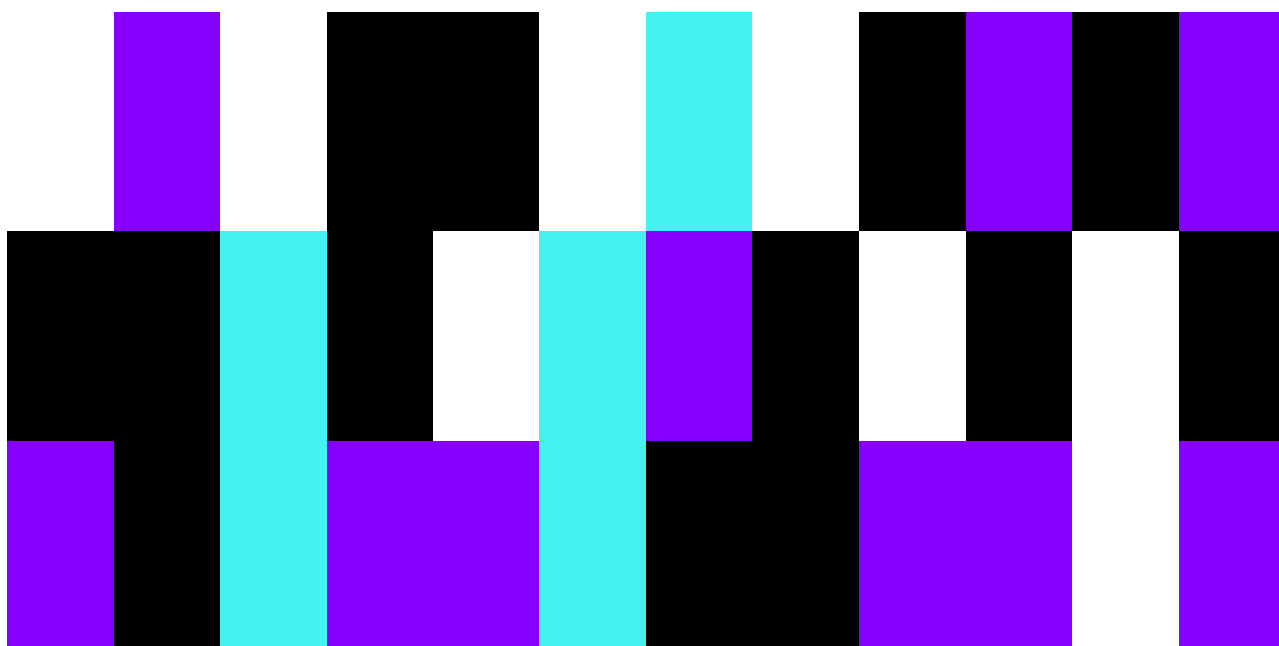

Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2022-2023

Resultats sintètics

- La **renda anual neta mitjana de les llars metropolitanes de Barcelona és de 40.927 €** l'any 2022-2023. **Ha augmentat un 10,5 % en termes nominals (5,6 % en termes reals)** respecte l'any anterior.
- La **desigualtat d'ingressos i el risc de pobresa s'han reduït** el darrer any. Sumen dos anys de reducció i se situen als nivells més baixos dels darrers anys. La desigualtat, mesurada a través de **l'índex de Gini se situa al 31,0 %**. **El risc de pobresa afecta al 19,8 % de la població metropolitana** (645.817 persones), tot i la reducció experimentada.
- El conjunt de **prestacions socials monetàries redueix la població metropolitana en risc de pobresa en un 53,5 %** (del 42,6 % al 19,8 %).
- **La privació material i social severa ha augmentat** el darrer any, en contrast a la pobresa monetària. L'any 2022-2023, **afecta a un 11,2 % de la població metropolitana**.
- **Més d'un de cada quatre residents a la metròpoli es troba en una situació de risc de pobresa o exclusió social (26,1 %)**. Les situacions de major vulnerabilitat afecten al 8,0 % de la població metropolitana.
- **El risc de patir pobresa o exclusió social afecta especialment a alguns col·lectius** com la població infantil i adolescent (38,0 %), les persones nascudes fora d'Espanya (45,9 %) i les persones aturades (53,2 %).
- **El 13,0 % de la població metropolitana dedica més del 40 % dels seus ingressos a costos associats a l'habitatge**, gairebé tres punts percentuals menys que l'any anterior. La incidència del sobrecost de les despeses de l'habitatge és especialment elevat entre la població que viu de lloguer: el 36,8 % destina més del 40 % dels ingressos a despeses de l'habitatge.

Sumari

Ingressos mitjans	3
Desigualtat social	3
Llindar de risc de pobresa	4
Risc de pobresa.....	4
Transferències socials	5
Privació material i social.....	6
Risc d'exclusió social.....	8
L'impacte dels costos de l'habitatge	10
Nota metodològica.....	12
Conceptes bàsics.....	12

Ingressos mitjans

La renda neta anual mitjana de les llars de l'àrea metropolitana de Barcelona és, l'any 2022-2023, de 40.927 euros. Aquesta xifra implica un fort creixement respecte l'any anterior: va créixer un 10,6 % en termes nominals. Cal tenir present, però, que aquest increment s'ha produït en un context inflacionari, de forma que l'increment de renda en termes reals ha estat de 5,6 punts percentuals.

L'increment de rendes de l'any 2022-2023 se suma al que ja es va produir l'any 2021-2022. Si es consideren els dos anys post-pandèmia de forma conjunta, es pot constatar que el creixement acumulat ha estat del 17,3 % en termes nominals (6,2 % en termes reals).

Figura 1. Renda anual neta mitjana per llar, persona i unitat de consum (euros). Total població. Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 – 2022-2023

	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2019-2020	2020-2021	2021-2022	2022-2023
Per llar	32.894	33.805	33.954	35.204	34.891	37.000	40.927
Per persona	13.606	14.018	14.153	14.561	14.421	15.362	16.180
Per unitat de consum	19.987	20.534	20.651	21.272	21.008	22.412	23.887

Font: Institut Metròpoli i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 – 2022-2023.

Desigualtat social

La desigualtat d'ingressos entre la població metropolitana mesurada a través de l'índex de Gini¹ se situa al 31,0 % l'any 2022-2023, després d'una davallada respecte l'any anterior que la situa en els nivell més baix dels darrers anys.

Figura 2. Índex de Gini. Total població. Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 – 2022-2023

	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2019-2020	2020-2021	2021-2022	2022-2023
Índex de Gini	33,1	33,1	32,5	32,1	33,2	32,7	31,0

Font: Institut Metròpoli i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 – 2022-2023.

¹ L'índex de Gini és un indicador que mesura el grau de desigualtat de la distribució de renda. La seva puntuació se situa entre 0 (màxima igualtat) i 100 (màxima desigualtat).

Llindar de risc de pobresa

D'acord al criteri harmonitzat d'Eurostat, el llindar de risc de pobresa es fixa en el 60 % de la mediana dels ingressos equivalents² de la població. Per tant, aquest llindar varia en funció de com ho faci també la mediana dels ingressos de la població cada any. Per tal d'obtenir una idea del nivell d'ingressos familiars que situaria a la població en risc de pobresa en funció de la composició de la seva llar, és possible calcular valors il·lustratius del llindar de risc de pobresa en funció de diferents tipus de llar.

El llindar de pobresa a l'àrea metropolitana de Barcelona ja s'havia incrementat notablement l'any 2021-2022, i el 2022-2023 ho ha tornat a fer. Així, el llindar de pobresa per a una llar unipersonal se situa l'any 2022-2023 en els 12.769 euros anuals, mentre que per una llar formada per dos adults i dos infants ho fa en els 26.814 euros. Aquestes xifres impliquen un creixement de vora un 8 % respecte l'any 2021-2022 i de gairebé un 17 % respecte l'any 2020-2021.

Figura 3. Llindar de risc de pobresa (60 % de la mediana d'ingressos) segons tipus de llars (euros, valors il·lustratius). Total població. Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 – 2022-2023

	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2019-2020	2020-2021	2021-2022	2022-2023
Llars Unipersonals	10.335	10.758	10.905	11.250	10.942	11.818	12.769
Llars de dos adults i dos infants	21.704	22.592	22.900	23.626	22.979	24.817	26.814
Llars de dos adults sense infants	15.503	16.137	16.357	16.876	16.413	17.727	19.153
Llars d'un adult amb dos infants	16.537	17.213	17.447	18.001	17.508	18.908	20.430

Font: Institut Metròpoli i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 – 2022-2023.

Risc de pobresa

La *taxa de risc de pobresa* mesura la pobresa en termes relatius. És a dir, indica la proporció de persones que tenen ingressos que es consideren baixos en relació amb els del conjunt de població que forma part de la seva comunitat (en aquest cas, l'àrea metropolitana de Barcelona). Més concretament, la taxa de risc de pobresa és el percentatge de població que disposa d'uns ingressos equivalents inferiors al llindar de risc de pobresa, fixat en el 60 % del ingressos medians.

L'any 2022-2023, un 19,8 % de la població metropolitana viu en situació de risc de pobresa. Això implica una reducció respecte l'any anterior que provoca que la taxa se situï a nivells inferiors als d'abans de la pandèmia. De fet, el risc de pobresa assoleix el seu nivell mínim des que es tenen dades homologables (2016-2017).

² Els ingressos equivalents són els ingressos per unitat de consum, estimats a partir de l'escala de l'OCDE modificada. Segons aquesta escala, el primer adult de cada llar tindria un valor d'1 com a unitat de consum, la resta d'adults de 0,5 i els menors de 14 anys de 0,3.

Figura 4. Taxa de risc de pobresa* (%). Total població. Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 – 2021-2022

	2016- 2017	2017- 2018	2018- 2019	2019- 2020	2020- 2021	2021- 2022	2022- 2023
Taxa de risc de pobresa	21,1	21,9	20,9	20,4	22,3	21,2	19,8

*La taxa de risc de pobresa ha estat calculada en base al llindar de risc de pobresa de l'àrea metropolitana de Barcelona.

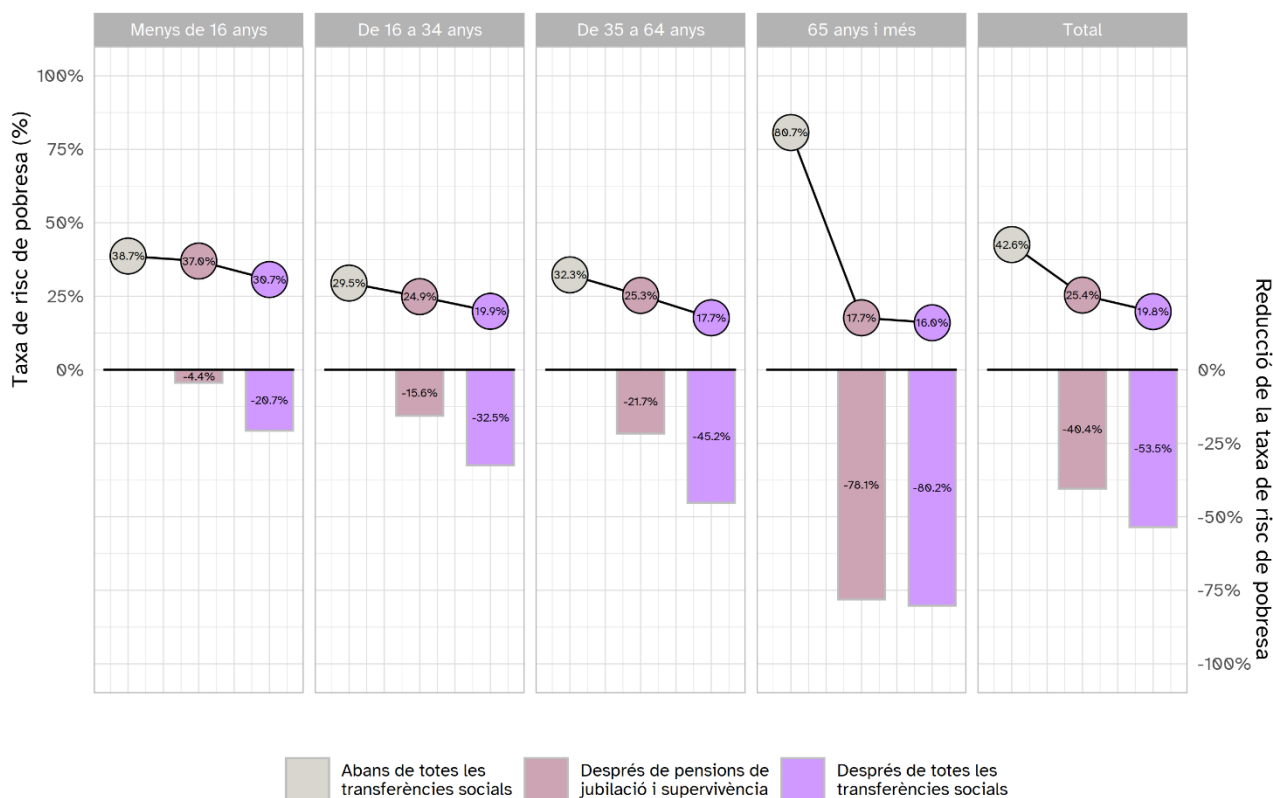
Font: Institut Metròpoli i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 – 2021-2022.

Transferències socials

Les transferències socials tenen la capacitat de reduir el risc de pobresa. L'anàlisi del risc de pobresa abans i després de les transferències socials permet mesurar la seva eficàcia en aquest sentit. L'any 2022-2023 la taxa de pobresa es redueix del 42,6 % abans de transferències socials al 19,8 % després d'aquestes.

El sistema de transferències socials, però, té una incidència molt diferent en la reducció de pobresa dels diferents grups d'edat. El grup més protegit a través del conjunt de transferències socials és la població gran, que veu com el seu risc de pobresa es redueix en un 80,2 %. Aquesta reducció es deu principalment al sistema de pensions de jubilació i supervivència, que té una capacitat de reducció de la pobresa molt superior al de la resta de prestacions socials. En canvi, la població menys beneficiada per les transferències monetàries és la població infantil i adolescent de menys de 16 anys: el seu risc de pobresa només es redueix en un 20,7 % amb el sistema de transferències socials, molt per sota que el de la resta de grups d'edat.

Figura 5. Taxes de risc de pobresa* i reducció del risc de pobresa abans i després de transferències socials i segons grups d'edat (%). Total població. Àrea metropolitana de Barcelona, 2022-2023

Font: Institut Metròpoli i Idescat, Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida, 2022-2023.

Privació material i social

La privació material i social fa referència a la impossibilitat de consumir béns, serveis i/o participar en activitats que socialment són concebudes com necessàries per assolir unes quotes de benestar desitjables³. L'any 2022-2023 un 11,2 % de la població metropolitana patia privació material i social severa, el que implica un creixement de gairebé un punt respecte l'any anterior.

³ Es considera que una persona està en situació de carència material i social severa si declara patir privació en 7 dels 13 ítems següents: (1) no poder fer front a despeses imprevistes; (2) no poder permetre's anar de vacances almenys una setmana l'any; (3) haver tingut endarreriments en el pagament de rebuts de l'habitatge o de compres ajornades; (4) no poder permetre's ingerir un àpat de carn, pollastre o peix almenys cada dos dies; (5) no poder permetre's mantenir l'habitatge a una temperatura adient; (6) no poder permetre's tenir automòbil; (7) no poder substituir mobles vells o fets malbé; (8) no poder substituir la roba feta malbé; (9) no poder disposar de dos parells de sabates o d'un parell adequat per a l'època de l'any; (10) no poder-se reunir amb amics/familiars per dinar o prendre alguna cosa almenys un cop al mes; (11) no poder participar regularment en activitats d'oci; (12) no poder gastar una petita quantitat de diners en si mateix; (13) no poder disposar de connexió a Internet. Similarmet, es considera que es troba en situació de privació material i social si declara privació en 5 dels 13 ítems.

Figura 6. Taxa de privació material i social severa (%). Total població. Àrea metropolitana de Barcelona, 2020-2021 – 2022-2023

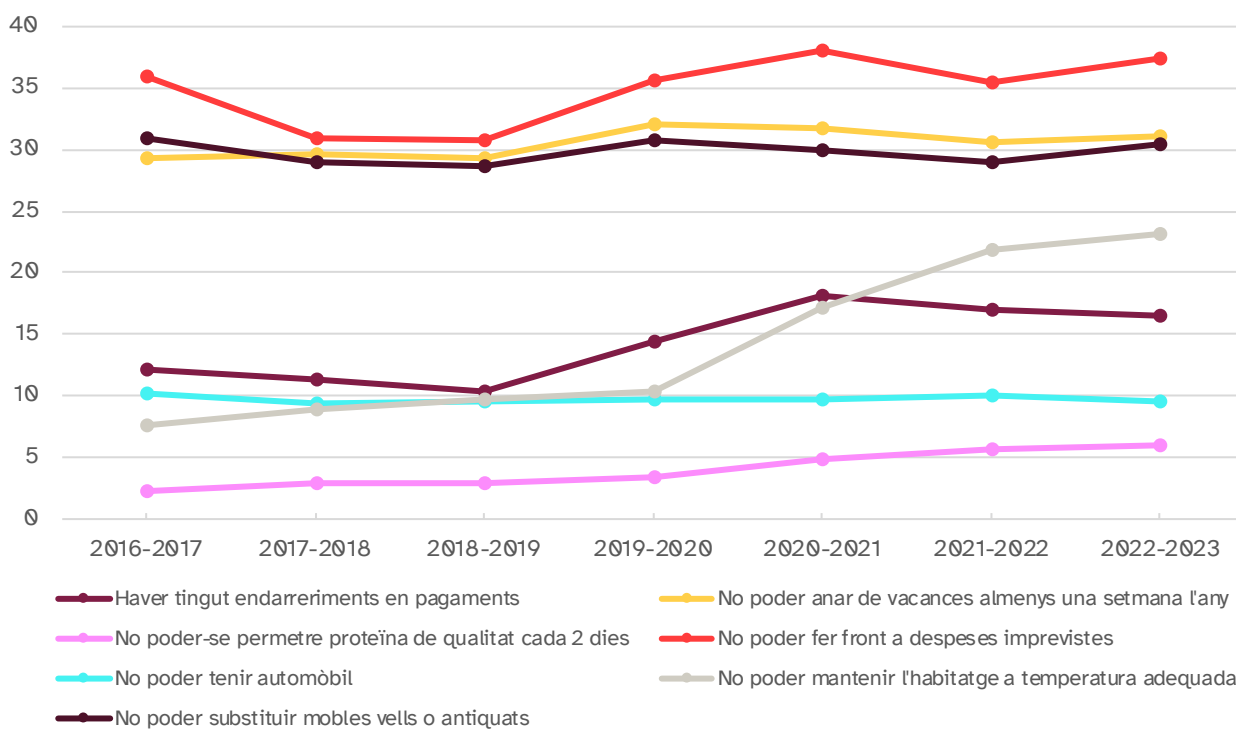
	2020-2021	2021-2022	2022-2023
Taxa de privació material i social severa	10,1	10,3	11,2

*La taxa de risc de pobresa ha estat calculada en base al llindar de risc de pobresa de l'àrea metropolitana de Barcelona.

Font: Institut Metròpoli i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2021-2022 – 2022-2023.

Dels ítems de privació mesurats a nivell de llar, cal destacar que aquells que es van disparar durant la pandèmia i el posterior episodi inflacionari segueixen tenint uns nivells notablement alts. Es tracta d'ítems que denoten estrès econòmic, com ara “no poder fer front a despeses imprevistes” (37,5 %) o haver tingut “endarreriments en pagaments” (16,4 %), o que posen de manifest l'impacte de la carestia de productes bàsics, com “no poder mantenir l'habitatge a una temperatura adient” (23,1 %) o “no poder-se permetre un àpat de carn, pollastre, peix o proteïna vegetal equivalent almenys 2 dies per setmana” (5,9 %).

Figura 8. Ítems de carència material a nivell de llar (%). Total població. Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 – 2022-2023

Font: Institut Metròpoli i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2021-2022 – 2022-2023.

Risc d'exclusió social

La taxa AROPE mesura la població que es troba almenys en una de les següents situacions: risc de pobresa, privació material i social severa o baixa intensitat laboral a la llar. Segons aquest indicador, l'any 2022-2023, el 26,1 % de la població metropolitana es troba en risc de pobresa o exclusió.

Figura 9. Taxa de risc de pobresa o exclusió social (%). Total població. Àrea metropolitana de Barcelona, 2020-2021 – 2022-2023

	2020-2021	2021-2022	2022-2023
Taxa de risc de pobresa o exclusió social	28,9	27,2	26,1

*La taxa de risc de pobresa ha estat calculada en base al llindar de risc de pobresa de l'àrea metropolitana de Barcelona.

Font: Institut Metròpoli i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2020-2021 – 2022-2023.

El risc de trobar-se en situació de pobresa o exclusió social no afecta a tota la població metropolitana de la mateixa forma. Al contrari, hi ha característiques sociodemogràfiques de la població que fan variar notablement l'exposició a aquest risc. Així, la taxa de risc de pobresa i exclusió social és superior entre les dones (26,9 %) que entre els homes (25,2 %). Similarment, el risc d'exclusió social afecta més a la població infantil i adolescent que a la resta de la població. De fet, la taxa AROPE disminueix a mesura que augmenta l'edat fins al punt que la taxa de la població menor de 16 anys (38,0 %) duplica la de la població de 65 anys i més (18,6 %).

Pel que fa al lloc de naixement o al nivell d'estudis, també s'observen diferències molt destacades en el risc de patir pobresa o exclusió social. El risc entre les persones nascudes fora d'Espanya gairebé triplica al de les persones nascudes a l'Estat (45,9 % i 16,4 % respectivament). Pel que fa al nivell d'estudis, es pot comprovar que els estudis actuen com a efecte protector enfront el risc de pobresa o exclusió. El risc afecta a un 33,2 % de la població amb estudis obligatoris o inferiors, mentre que només ho fa a un 28,0 % de qui té estudis secundaris post obligatoris i a un 14,4 % de qui té estudis superiors.

La composició de la llar també afecta al risc de pobresa o exclusió social de la població. Així, la població que viu en llars unipersonals o amb llars amb infants independents estan especialment exposades al risc. El 34,3 % de la població que viu en llars amb infants dependents i el 17,7 % de la que viu en llars unipersonals pateixen risc de pobresa o exclusió social, mentre que només ho fa un 17,7 % de la població que viu en llars pluripersonals sense infants dependents.

Finalment, la relació amb l'activitat també influeix el risc de patir situacions de pobresa i exclusió social. L'atur o la inactivitat (altra que la jubilació) augmenten molt el risc. Les persones aturades i les que estan en situacions d'inactivitat no vinculades a la jubilació pateixen nivells molt alts de risc d'exclusió (53,2 % i 35,2 %, respectivament), mentre que les persones ocupades o jubilades tenen uns nivells molt inferiors de risc (19,1 % i 14,5 %, respectivament).

**Taula 5. Taxa de risc de pobresa i exclusió social (ARPE)* segons característiques socials (%).
Total població. Àrea metropolitana de Barcelona, 2021-2022**

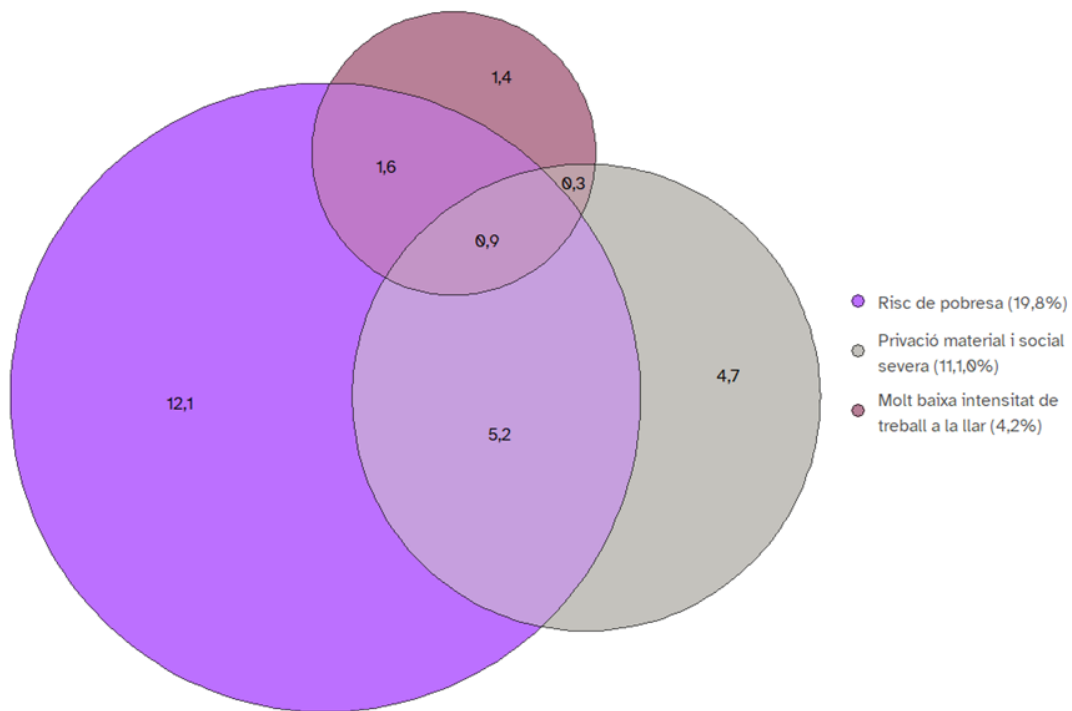
Sexe	Homes	25,2
	Dones	26,9
Grups d'edat	Menors de 16 anys	38,0
	De 16 a 34 anys	24,6
	De 35 a 64 anys	26,2
	De 65 anys i més	18,6
Lloc de naixement	Espanya	16,4
	Resta del món	45,9
Nivell d'estudis	Estudis obligatoris o inferiors	33,2
	Estudis secundaris post obligatoris	28,0
	Estudis superiors	14,4
Tipus de llar	Llars unipersonal	34,3
	Llars sense infants dependents	17,7
	Llars amb infants dependents	31,4
Relació amb l'activitat	Persones ocupades	19,1
	Persones aturades	53,2
	Persones jubilades	14,5
	Altres situació d'inactivitat	35,2

*La taxa de risc de pobresa que incorpora l'indicador ha estat calculada usant el llindar de risc de pobresa de l'àrea metropolitana de Barcelona.

Font: Institut Metròpoli i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 – 2022-2023.

Per altra banda, hi ha persones que es troben en situació d'especial vulnerabilitat. Concretament, un 8,0 % de la població metropolitana pateix simultàniament almenys dues de les problemàtiques vinculades a la taxa AROPE (risc de pobresa monetària, privació material i social severa i molt baixa intensitat del treball a la llar), i un 0,9 % es troba en una situació de vulnerabilitat extrema al patir totes tres problemàtiques simultàniament.

Figura 10. Interseccions entre les subpoblacions afectades pels components de la taxa de risc de pobresa i exclusió social (AROPE) (%). Total població. Àrea metropolitana de Barcelona, 2022-2023

Font: Institut Metròpoli i Idescat, Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida, 2022-2023.

L'impacte dels costos de l'habitatge

Els costos associats a l'habitatge que assumeixen les llars metropolitanas (lloguer, retorn de crèdits hipotecaris⁴, subministraments, assegurances, taxes, etc.) segueixen la tendència creixent dels darrers anys. Així, la despesa mitjana en habitatge de la població metropolitana ha incrementat un 6 % l'any 2022-2023, de forma que ha passat de 531 a 563 euros mensuals. Des de l'any 2016-2017, l'increment ha estat d'un 25,1 %. A diferència dels anys anteriors, la pujada del darrer any ha estat influenciada fonamentalment pel fort increment de les despeses vinculades al retorn de crèdits hipotecaris, que van créixer notablement amb la pujada del tipus d'interès. La població que resideix en habitatges en propietat amb pagaments pendents ha vist com les seves despeses d'habitatge incrementaven un 26,8 %.

La despesa en habitatge varia notablement en funció del règim de tinença. Oscil·la de 299 euros mensuals entre les persones propietàries de ple dret del seu habitatge a 960 euros mensuals entre les persones llogateres.

⁴ Els indicadors estàndards a la Unió Europea relatius a la despesa d'habitatge només consideren la part d'interessos de l'hipoteca, mentre que la part d'amortització es considera inversió i, per tant, no computa com a despesa.

Figura 11. Despesa mensual mitjana en habitatge segons règim de tinença (euros). Total llars. Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 – 2022-2023

	2016- 2017	2017- 2018	2018- 2019	2019- 2020	2020- 2021	2021- 2022	2022- 2023
Propietat totalment pagada	240	238	233	236	261	293	299
Propietat amb pagaments ajornats	413	412	418	399	406	410	520
Lloguer o relloguer	807	833	819	860	881	935	960
Total	448	471	476	482	497	531	563

Font: Institut Metròpoli i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 – 2022-2023.

Un 13,0 % de la població metropolitana pateix sobrecàrrega de les despeses de l'habitatge, és a dir que destina més del 40 % dels ingressos de la llar a cobrir els costos de l'habitatge. Aquesta problemàtica afecta fonamentalment a les persones que viuen en règim de lloguer o relloguer: un 36,8 % de les persones llogateres han de fer un sobreesforç per cobrir les despeses d'habitatge, mentre que menys del 5 % de les persones que viuen en altres règims de tinença ha de confrontar aquesta situació.

El darrer any ha disminuït el percentatge de població amb sobrecàrrega de les despeses de l'habitatge i s'han recuperat – o fins i tot reduït – els nivells previs a la pandèmia. Per altra banda, malgrat la forta pujada de les despeses entre les persones propietàries amb pagaments pendents, els nivells de sobrecàrrega d'aquesta població s'han mantingut a nivells baixos.

Figura 12. Taxa de sobrecàrrega de les despeses de l'habitatge segons règim de tinença (%). Total població. Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 – 2022-2023

	2016- 2017	2017- 2018	2018- 2019	2019- 2020	2020- 2021	2021- 2022	2022- 2023
Propietat totalment pagada	2,2	1,9	1,4	1,6	2,7	2,6	1,6
Propietat amb pagaments ajornats	3,7	3,9	3,7	2,2	3,2	3,1	3,2
Lloguer o relloguer	38,2	37,9	36,8	38,3	45,6	42,6	36,8
Total	13,0	14,1	14,1	13,9	16,6	15,7	13,0

Font: Institut Metròpoli i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 – 2022-2023.

Nota metodològica

Les Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida (EMCV) és una operació d'estadística experimental que s'emmarca en l'actuació estadística "Estimació territorial de l'Enquesta de condicions de vida", reconeguda en el Pla Estadístic de Catalunya 2017-2020. Aquesta font de dades pren el relleu de la que fins ara havia estat la referent en l'àmbit metropolità en matèria de condicions de vida, l'Enquesta de condicions de vida i hàbits de població (ECVHP), també coneguda com l'Enquesta Metropolitana.

Les EMCV es construeixen a partir de les dades que ofereix l'Enquesta de condicions de vida (ECV), una operació de periodicitat anual realitzada per l'INE des de 2004 i ampliada a Catalunya per l'Idescat i l'IERMB des de 2016. El mètode d'elaboració de les EMCV ha estat dissenyat i desenvolupat conjuntament per l'Institut Metròpoli i l'Idescat. Aquest mètode es basa en la suma de mostres (*data pooling*) de dues edicions consecutives de l'ECV, aplicant els procediments pertinents per construir una mostra estrictament transversal i (re)calibrada per les diferents corones metropolitanas que conformen l'àmbit metropolità.

Més informació: <https://www.institutmetropoli.cat/ca/enquestes/cohesio-social-i-urbana/>

Conceptes bàsics

LLAR PRIVADA

Persona o conjunt de persones que ocupen un habitatge familiar principal en què comparteixen despeses i participen conjuntament en el seu manteniment.

INGRESSOS NETS DE LA LLAR

Ingressos nets que els membres de la llar han percebut durant l'any anterior al de l'entrevista. (Per tant, en l'enquesta del 2016 es pregunta pels ingressos percebuts el 2015.). La renda familiar disponible es calcula a partir dels següents components:

- (+) Renda bruta monetària o quasi monetària de l'assalariat
- (+) Renda bruta no monetària de l'assalariat
- (+) Cotitzacions socials a càrrec de l'ocupador
- (+) Beneficis o pèrdues monetàries brutes de treballadors per compte propi (inclosos drets de propietat intel·lectual)
- (+) Valor dels béns produïts per a autoconsum
- (+) Prestacions per atur
- (+) Prestacions per vellesa
- (+) Prestacions per supervivència
- (+) Prestacions per malaltia
- (+) Prestacions per invalidesa
- (+) Ajuts per a estudis
- (+) Ajuts per a família/fills
- (+) Ajuts per exclusió social no classificada en altres apartats

- (+) Ajuts per a habitatges
- (+) Lloguer imputat
- (+) Renda procedent del lloguer d'una propietat o terreny
- (+) Interessos, dividendes i guanys d'inversions de capital en empreses no constituïdes en societats
- (+) Transferències periòdiques monetàries percebudes d'altres llars
- (+) Renda percebuda per als menors de 16 anys
- (-) Interessos pagats de préstecs hipotecaris
- (-) Cotitzacions socials a càrrec de l'ocupador
- (-) Impost sobre la renda i cotitzacions socials (inclou devolucions/ingressos complementaris per ajustos en impostos sobre la renda, impost sobre la renda retinguda en origen i cotitzacions socials, si s'escau)
- (-) Impost sobre el patrimoni
- (-) Transferències periòdiques monetàries pagades entre llars

RENDA MITJANA PER PERSONA

La renda mitjana per persona s'obté dividint els ingressos nets de la llar entre el nombre de membres d'aquesta llar.

RENDA MITJANA PER UNITAT DE CONSUM DE LA LLAR I DE LES PERSONES

Els ingressos per unitat de consum de la llar s'obtenen dividint els ingressos totals de la llar entre el nombre d'unitats de consum (membres de la llar) que componen la llar. Cada membre té un pes específic. Per determinar el nombre d'unitats de consum equivalents de les llars s'utilitza l'escala de l'OCDE modificada, que dona un pes d'1 al primer adult, un pes de 0,5 a la resta d'adults i un pes de 0,3 als menors de 14 anys. Una vegada s'ha calculat l'ingrés per unitat de consum de la llar s'adjudica aquest a cada membre de la llar.

MEDIANA D'INGRESSOS

És el valor que, un cop ordenats tots els individus segons els ingressos (de menys a més), en deixa una meitat per sota d'aquest valor i l'altra per sobre.

Recerca urbana
per transformar

Universitat Autònoma de Barcelona

Campus de Bellaterra

Plaça del Coneixement, edifici MRA, p. 2

08193 Bellaterra (Cerdanyola del Vallès)

tel.: 93 586 88 80

info@institutmetropoli.cat

www.institutmetropoli.cat

